

op til 7. klasse. Det ville fru Christine Antorini ikke. Så det passer altså ikke, at vi ikke er klar til at ændre loven. Vi er klar til at liberalisere, vi er klar til at give mere plads for initiativer, og vi er klar til at fjerne bureaukrati, som hindrer, at skolerne kan vælge den model, som er bedst, hvis alle elever skal have noget ud af det.

Vi er til gengæld enige om, at det vigtigste jo er, at skolerne udnytter det råderum, der allerede er. Og der skal statsministerens opfordring forstås på den måde, at vi opfordrer til, at man udnytter de muligheder, der er, for, at der kan blive udfordringer for alle elever.

Det kan godt være, at fru Christine Antorini ikke vil indskrænke de rammer, der er i folkeskoleloven, men alligevel kritiserer hun jo skolen i Esbjerg sønder og sammen, inklusive de socialdemokratiske partifæller. De får kritik af hr. Kim Mortensen og fru Christine Antorini, fordi de vil bruge skolens rammer. Regeringen støtter dem. Vi støtter frodigheden. Vi støtter dem, der vil noget nyt. Vi støtter dem, der vil sikre, at der bliver udfordringer for alle elever, sådan som der står i loven.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til fru Christine Antorini.

Så er den næste spørger hr. Martin Henriksen, og det er også til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 137

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg må virkelig indrømme, at jeg synes, at den debat, der lige har været, er fuldstændig absurd. En ting er, at Socialdemokraterne og venstrefløjens har svært ved at forstå, at børn er forskellige og har forskellige forudsætninger og talenter – det er så, hvad det er – men jeg synes også, at regeringens linje på det her område er ren slingrekurs, og jeg synes da, at regeringen må finde ud af, hvad det er, den lige præcis vil.

Statsministeren lukkede op for mere holddannelse. Sådan må man tolke statsministerens udmelding, for ellers giver hans udmelding bare ikke nogen mening. Venstres uddannelsesordfører lukkede – på vegne af Venstres folketingsgruppe, går jeg ud fra – op for mere holddannelse. Det var det, der blev sagt, så jeg går ud fra, at det er det, man mener. Så kommer undervisningsministeren på banen og siger til Altinget, at der ikke bliver lukket op for mere holddannelse.

Det giver ingen mening overhovedet. Jeg aner ikke, hvad regeringens linje er – det er selvfølgelig svært at kommentere en linje, som man ikke aner hvad er, men det er da i den grad frustrerende, at ministeren nu står og siger: Vi opfordrer. Nej, ministeren må tilskynde. Det er ikke nok bare at stå og opfordre. Vi kan jo stå her og opfordre nok så meget, som vi har lyst til, men jeg ved ikke, hvor mange kommuner, borgmestre eller folkeskolelærere der har tid til at se den her debat, så det er ikke nok bare at opfordre. Man skal gøre noget aktivt for at fremme, at der kommer mere holddannelse i folkeskolen.

Dansk Folkeparti er for mere holddannelse i folkeskolen, fordi det ikke bare gavner de stærke elever, men også de dårligere stillede elever. For når man kommer ind på et hold, hvor den faglige spændvidde ikke er så stor, er der alt andet lige bedre forudsætning for den enkelte lærer til at målrette undervisningen til den enkelte elev – det gælder både i toppen, i midten og i bunden.

Så jeg vil bare gerne vide: Hvad er regeringens holdning?

Kl. 13:42

Formanden:

Undervisningsministeren.

Kl. 13:42

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen opfordrer til, at man bruger de muligheder, der er for holddannelse i de ældste klasser. Der kan man holddanne i op til halvdelen af tiden – det er der stort set ingen, der gør, men vi opfordrer til, at man gør det.

Dernæst ønsker regeringen at afbureaukratisere muligheden for holddannelse til og med 7. klasse, for der er reglerne særdeles bureaukratiske. Jeg har forhørt mig hos skoleledere, og de vil gerne have en forenkling af disse regler. Det kom desværre ikke med i afbureaukratiseringsrunden, men regeringen ønsker det. Jeg ved godt, at vi ikke kan få det igennem i skoleforligskredsen, og det er ikke svært at forstå, efter man har hørt fru Antorini, og det er jo en ærlig sag. Ingen skal være i tvivl om, at regeringen ønsker det.

Så beder vi kommunerne om at tænke nyt, og det var også det, fru Anne-Mette Winther Christiansen gjorde. Man kan oversætte det, hun sagde, som: Var der ikke nogle flere, der kunne gøre det samme som det, de gør i Esbjerg? Så kan man diskutere, om det skal være pligtigt eller ej. Jeg kommer ikke til skoleforligskredsen og beder om, at det skal være pligtigt, men jeg synes virkelig, at nogen skal gå foran. Så vidt er jeg